

L. J. B.:

Izgubljena igca

Kriminalna zgodba.

III.

Diamant je last grofice Nola: od nje ga pa odvisi moje življenje, zato sem pripravljen poiskati ga.

Najprej moramo najti odgovor na vprašanje: Čigava je ta pipa? Jaz se zavežem, da dotičnega izsledim in ga prisilim, da vam izroči obesek, še predno ste ostavili mojo sobo. Če mi ne verujete, streljajte; povem vam pa, da potem diamanta ne boste nikdar videli in vse posledice boste nosili sami . . .

Ko sem odšel iz igralne sobe, so ostali, kakor sem vam že povedal, Kadony z uganko, Sieveking pri klavirju, van Reel in Braun pa sta politizirala. Brauna lahko tako izločimo: on kadi le cigarete. Ostaneta torej le še štirje: Strackow, Sievering, Kadony in van Reel. Vsi štirje pušijo pipo, to vem po-

zitivno. Kako pa naj zdaj doženemo, komu izmed njih pripada baš ta pipa? Poskusimo s kombinacijami!

Z neko samozavestjo, ki pa je bila bolj potvara kot resnica, pritegne Lestrova stol tesno k mizi in se zatopi v preiskovanje pipe. Bil si je popolnoma v svesti, da visi njegovo življenje na niti. Hvala bogu, da je najhujše že prestal. Če se mu posreči, da pridobi na času in zamoti svoja nedobrodošla gosta, je morda še upati, da se reši.

»Najmanjša negotovost, jedva viden znak slabosti . . . in vse je izgubljeno,« mu brni po glavi. In v duhu si že predstavlja, kje bo krogla udarila ob črepinjo.

Lestrova se znova obrne k možu s krinko, ki ni niti za sekundo povsle revolverja:

»Od ostalih štirih lahko Sieveringa brez nadaljnjega črtam. Ta-le pipa je že precej obrabljen in kaže, da je bila precej v porabi. Sievering bi je ne prenesel; njegova glava in živci niso za take stvari. Sievering torej za nas ne pride v poštev. Ostaneta še Strackow, Kado-

ny in van Reel. Tako, zdaj se bližamo cilju.«

Lestrova se oddahne.

»Naslednje ime,« nadaljuje po kratkem premolku. »ki ga lahko izločimo, je ime Strackowa. Če dobro pogledate, boste videli, da je konec ustnika skoraj pregrizen. Kdor je kadil iz te pipe, ima ne samo močne živce, marveč tudi močne zobe. Opažal sem to posebno, kadar se je smejal. Kadilec pa, ki ima umetno zobovje, ne bo nikdar ostavil v ustniku velikih sledov, kamoli, da bi ga pregriznil.«

Ostaneta nam torej le še van Reel in Kadony. »povzame Lestrova in ogleduje pipo od vseh strani. »Enemu izmed teh dveh pripada izdajalska pipa. A komu? Oba imata močne živce, oba imata močne zobe. Pipa ni baš cenena, izdelana je iz najboljšega francoskega brezovega lesa. To pa nam nič ne pomaga, zakaj tako van Reel kakor tudi Kadony imata denarja, da si lahko kupita tako pipo.«

Lestrova se zamisli.

»In vendar,« nadaljuje, čez hip, »se nam odpira še težko vprašanje. Kdorkoli je uporabljal to pipo, ugotoviti moram.

da ni ravnal ž njo, kakor bi moral. Oglejte si jo in opazili boste jasne sledove zanemarjenja. Vidite, da je ozgana? Lastnik jo je očitno napojil z alkoholom, da jo očisti, pri tem pa jo je osmodil. To priča o zanikrosti in nepazljivosti kadilca, zakaj kdor pazi na pipo, je ne bo nikdar čistil z alkoholom, kaj še z metolalkoholom, ki še sedaj diši z nje.«

Lestrova seže z roko po pipi. Gotovost in hladnokrvnost njegovih besedi je vplivala na vlomilca prepričevalno.

»Mislili boste,« nadaljuje Lestrova, »da je pipa moja. To pa ni res. Jaz nikdar ne kadim pipe. Pobral sem jo in vtaknil v žep z namenom, da jo drugo jutro vrnem lastniku, a sem jo pozneje docela pozabil.«

Iz navedenega sledi, da nisem bil tisto noč edini, ki se je mudil pred grofično sobo. Moral je biti še nekdo drugi pred menoj na balkonu. Ta »nekdo« je tam pozabil svojo pipo in njega moramo zdaj izslediti. Pravim »moramo«, ker sem tudi jaz pripravljen pomagati vam, da dobite diamant.

(Se nadaljuje.)

Ptujske novice

Sin na očeta. Peter Plohl, 45 let star posestnik iz Bukovcev, je svojega 20 let starega sina pokaral radi pijančevanja in nedostojnega vedenja. Namesto odgovora pa je vzorni sin pograbil mesarski nož in očeta zabodel v hrbet s tako silo, da je oče obležal v mlaki krvi. Ptujski reševalci so težko ranjenega Plohla prepeljali v ptujsko bolnišnico. — V isti zavod so spravili tudi 25letnega nevarno zabodenega Alojzija Janžekoviča, posestniškega sina iz Juršincev. Na cesti ga je napadel neki moški, ki mu je prizadjal z nožem tri vbodljaje v prsi in hrbet.

Občinska seja. Prihodnja seja mestnega sveta se vrši v četrtek 20. t. m. ob 18. uri v mestni posvetovalnici.

Kino. V sredo 19. t. m. in v četrtek 20. t. m., vsakokrat ob 20. uri se predvaja ruski film »Pesem na Volgi«.

Poljčanske novice

Proračunska občinska seja. Te dni se je vršila važna proračunska seja tukajšnje občine. Proračun, ki predvideva 198.650 razhodkov in prav toliko izdatkov, se je obravnaval podrobno od postavke do postavke in se končno soglasno odobril in sprejel. Celoten proračun je od lanskega leta manjši za okrog 30 odstotkov. Vsi osebni razhodki znašajo 40.750 Din, materijalni pa 157.900 Din. Za narodno prosveto je določenih za šolo Poljčane 31.300 Din, Studence 14.815 Din in za Laporje 8032 Din. Zni-

žan je tudi proračun ubožnega sklada in to od 28.500 na 25.800 Din.

Izdatki se bodo krili s 70% doklado na vse državne neposredne davke ter z občinsko trošarino, ki znaša od litra vina, mošta in piva po 1 Din, dalje od doklade na živino in meso. Za plese, prireditve in gledališke predstave se določi doklada 20 Din, pasji davek pa znaša 10 Din. — V domovinsko občino so se sprejeli Landekar Jakob, Lorber Ivan, Curk, Kovačič, Godec Janez, Rumež Jernej ter Drogenik Mihael. Pri razdelitvi gozdov dr. Attemsa in Windischgrätza je pripadlo občini 7 in 1370 ha. V bodoče bodo zastopali občino v upravnem odboru občinski odborniki gg. Plevčak Jurij, Gajšek Jože in Medved Anton.

Iz sokolskega življenja in dela. Po obč-

nem zboru je delo nanovo oživelo. Vsi telovadni oddelki pričnejo s telovadbo. Igralci se že marljivo pripravljajo na vprizoritev veseloigre »Nedolžni lahkoživci«, pevski in orkestralni odsek se tudi vneto pripravljata za slovo od Živka Janka, ki je nad 10 let požrtvovalno vodil zbor, ki je danes na prav lepi višini.

Skrben oče.

Mati: Čemu pretepaš otroka, ko ni nič hudega storil?

Oče: Verdar sama veš, da bo jutri prinesel šolsko spričevalo. Ker pa me jutri ne bo doma, sem svojo očetovsko dolžnost storil že danes . . .

Spominjate se CMD

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je v nedeljo, dne 16. februarja za vedno zapustila naša ljubljena mati, gospa

EIGE ROSNER

vdova po trgovcu in hišna posestnica

v 80. letu starosti v Vatra-Dorne (Romunija).

Pogreb blagopokojne bo istotam danes 17. februarja ob 14. uri.

Maribor, dne 17. februarja 1936.

Marko Rosner

v svojem in v imenu žalujoče družine.